

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μια θαυμάσια μαθηρική ερμηνεία

► Του **ΓΙΑΝΝΗ ΣΒΩΛΟΥ**

ΚΑΘΩΣ Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ μετακίνησε υποχρεωτικά –και ποιος ξέρει για πόσο!– τη μοιρασιά της μουσικής ζωής στο διαδίκτυο, ακυρώνοντας τις περιοριστικές δεσμεύσεις των φυσικών αποστάσεων, οι συναυλίες της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, όπως κι αυτές της ΚΟΑ, έγιναν αίφνης δημοκρατικά προσβάσιμες σε όλο το πανελλήνιο και μάλιστα δωρεάν. Ευτυχές τέκνο της τεχνολογίας και πικρό προϊόν στυγνής ανάγκης η απρόσμενα πλατιά αυτή «ορατότητα» των δυο κρατικών ορχηστρών συνιστά –δυνάμει– πολύτιμη ευκαιρία καθώς ανοίγει σε μουσικούς καλλιτέχνες, θεσμούς και ακροατήρια νέους ορίζοντες επικοινωνίας και εξέλιξης. Στις 31/1/2021, λοιπόν, η βορειοελλαδίτισσα ΚΟΘ αναμετέδωσε διαδικτυακά μια εξαιρετική συναυλία υπό τον Μιχάλη Οικονόμου που περιλάμβανε τη «Συμφωνία αρ. 4» του Μάλερ στη συνεπτυγμένη ορχηστρική εκδοχή του Γερμανού Κλάους Σίμον. Το ίδιο έργο, στην ίδια εκδοχή, είχε παρουσιάσει πολύ περιορισμένο κλιμάκιο της ΚΟΑ υποστηριζόμενο από ηχητική ενίσχυση πέρυσι το καλοκαίρι στον τελείως ακατάλληλο για συναυλίες κήπο του Βυζαντινού Μουσείου. Βεβαίως, η ΚΟΘ έπαιξε σε κλειστό χώρο πολύ καλής ακουστικής και με μεγαλύτερο, ηχητικά σαφώς πιο ισορροπημένο κλιμάκιο, αφηνοντας άριστες εντυπώσεις.

Εμπειρος αρχιμουσικός με σταθερά υψηλές επιδόσεις και άριστη μουσική αντίληψη, ο Οικονόμου οδήγησε τους ταλαντούχους βορειοελλαδίτες μουσικούς σε μια θαυμάσια, πειστικά μαθηρική ερμηνεία. Στο ακρόαμα δέσποσαν η ποιότητα και το βάθος της διεξοδικά επεξεργασμένης ορχηστρικής λεπτομέρειας, η αδιάλειπτη, συνολική εποπτεία της πολύ ιδιαίτερης δραματολογίας του έργου, το μαλακό, ευλύγιστο πλάσιμο της μελωδικής φραστικής. Κρίσιμη για την ταιριαστή απόδοση της δραματολογίας ήταν υπογράμμιση των συνεχών μεταπτώσεων σε ταχύτητες και διαθέσεις, από επιτηδευμένα τραχιά σε ονειρική/τριφερή, από

Ο Μιχάλης Οικονόμου διευθύνει την ΚΟΘ

ξένοιαστα χαλαρή σε γεμάτη σπουδή και βιασύνη. Το τραγούδι «Η επίγεια ζωή» στο «παραδείσιο», εκστατικό φινάλε της Συμφωνίας απέδωσε η υψίφωνος Ελένη Κομνή. Ωστόσο, καθώς ο Μάλερ ζητά εδώ μια αιθέρια, αβαρή, φωτεινή φωνή «παιδικής» χροιάς, η Κομνή δεν αποτέλεσε την καταλληλότερη επιλογή με δεδομένο σκουρότερο χόχρωμα, το βάρος και την κάπως περιορισμένη ευκινησία της δικής της φωνής. Στο δεύτερο μέρος –μια μεσαιωνικής καταβολής εικόνα του Θανάτου περασμένη μέσα από το παικιδιάρικα απαλυντικό φίλτρο της παιδικής ματιάς– ο εξάρχων της ΚΟΘ Αντώνης Σουσαμόγλου απέδωσε άριστα το νευρώδες σόλο του τονικά «πειραγμένου» βιολιού. Μια σε βάθος απολαυστική ερμηνεία!

Η Καμεράτα παίζει Συμφωνίες του Χάιντν

Κατά το πρώτο δίμηνο του 2021 οι Μουσικοί της Καμεράτας υπό τον Γιώργο Πέτρου έχουν προγραμματίσει τέσσερις δωρεάν διαδικτυακές συναυλίες στις οποίες θα ερμηνεύσουν με όργανα εποχής έργα Χέντελ, Βιβάλντι, Μότσαρτ και Χάιντν. Οι αθηναϊκές συναυλίες του πολυπαθούς ελληνικού συνόλου έπονται

θριαμβευτικών εμφανίσεών του στο Φεστιβάλ Μπαρόκ Οπερας του Μπαϊρόι, στη Βιέννη και στο Αμστερνταμ, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν πέρυσι στο μεσοδιάστημα ανάμεσα στις καραντίνες άνοιξης και φθινοπώρου. Ο κύκλος υλοποιείται με χορηγική στήριξη του βρετανικού ιδρύματος Linbury Trust.

Κατά το δίμηνο 30/1–1/2/2021 αναρτήθηκε στην πλατφόρμα Megaron Online η επόμενη προγραμματισμένη συναυλία από το κρατικό Μέγαρο Μουσικής, ένα μονοθεματικό αφιέρωμα στον Χάιντν (1732-1809) που περιλάμβανε τη «Συμφωνία αρ. 92, της Οξφόρδης» και την «Συμφωνία αρ. 94, Η έκπληξη». Συνθέτης η ήπια, συμβατικά στιλιζαρισμένη γραφή του οποίου δεν διαθέτει ούτε την προφανή, ακατανίκητη μελωδική σαγήνη της μουσικής του Μότσαρτ, ούτε τις συναρπαστικές υψηλές συγκινησιακές θερμοκρασίες και τα εξωστρεφή δραματικά μεγέθη του Μπετόβεν, ο Χάιντν απαιτεί ιδιαίτερο χειρισμό των έργων του, εστιασμένο στην προσεγμένη ανάδειξη της κομψότητας, της ακριβούς, λιτής δομής και των διάφανων, λεπτών ηχοχρωματικών ισορροπιών. Πέτρου και Καμεράτα –και μαζί τους οι συμπράττοντες μουσικοί πνευστών και κρουστών από άλλα σύνολα– εξασφάλισαν αυτές ακριβώς τις ποιότητες. Επιστρατεύοντας με γνώση τον στεγνό, σαφή ήχο των οργάνων εποχής, ανέδειξαν αβίαστα το τακτικό, στρωτό συντακτικό της γραφής, υπογράμμισαν με επιτηδευμένα ζυγιασμένο στιλιζάρισμα το ρυθμικό υπόβαθρο, πρόβαλαν με ευπρόσδεκτη τραχύτητα τις θεατρικά υπολογισμένες κορυφώσεις/εξάρσεις που προβλέπει η παρτιτούρα. Εξαιρετική ήταν η ευφρόσυνη, εύπλαστη απόδοση της πανταχού παρούσας –άλλοτε ανάλαφρης, άλλοτε σκόπιμα βαριάς/τραχιάς-χορευτικής διάστασης της μουσικής, που υπογραμμίζονταν με πυγμή από τις κοφτές κορούσεις των ταμπάνων.

Ο Γιώργος Πέτρου διευθύνει